

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

**Матеріали
II Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”**

10 жовтня 2024 р.

Київ
2024

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Дацій Олександр Іванович – завідувач кафедри маркетингу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Братусь Анна Анатоліївна – завідувач кафедри економіки та управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, доц.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – завідувач кафедри управління персоналом та економіки праці ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Скиба Ганна Іванівна – завідувач кафедри обліку і оподаткування Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу, канд. екон. наук, доц.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 30.10.24)*

II Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2024 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2024. 594 с.

ISBN 978-617-02-0406-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Міляєва Марія Володимирівна Окремі аспекти поняття “електронне врядування”	353
Могиль Олена Олександрівна, Комащенко Олександра Вадимівна Порівняльний аналіз досвіду публічної служби в країнах ЄС і Україні ...	357
Можарський Богдан Леонідович Особливості та характеристики функціонування будівельних підприємств	360
Морозов Тімур Олександрович, Кришталь Галина Олександрівна Революційний розвиток інноваційної економіки — потенціал та ризики для держави	362
Морозов Олександр Федорович, Бродкевич Володимир Михайлович, Яременко Дарина Миколаївна Інтелектуальні системи інформаційних процесів в економічному розвитку підприємств: когнітивно-атракційно-репульсивний підхід до рівноваги “Хаос” – “Порядок” на принципах “інтегральної теорії інформування та Big Data”	366
Музика Юлія Дмитрівна Сучасний стан та перспективи розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади в Україні	369
Мурзін Юрій Сергійович Енергетичний сектор України	373
Несходовський Ілля Сергійович Трансформація облікової системи підприємства з використанням штучного інтелекту	375
Ніколаєнко Лілія Сергіївна, Іоргачова Марія Іванівна Фінансові технології у розвитку банківської діяльності в Україні	377
Obykhod Dmytro Implementation of environmental management in enterprises	379
Очкас Максим Петрович, Скиба Ганна Іванівна Цифрова трансформація бюджетної системи України як засіб підвищення прозорості державного управління	384
Palchevska Yuliia Volodymyrivna, Korytska Olha AI as a driving force of bussiness innovation	387
Pastukhov Maksym Theoretical and methodological approaches formation of the concept of investment support for the development of agricultural production	390
Пецух Андрій Олегович, Квасній Любов Григорівна Важливість розвитку туристично-рекреаційної сфери для економіки територіальних громад України	394

5. Про схвалення Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади розпорядженням: розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2006 р. № 90-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/pras/29277890> (дата звернення: 03.06.2024). (дата звернення: 07.10.2024).
6. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-VI : станом на 27 квіт. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text> (дата звернення: 07.10.2024).
7. Циганенко Г. Розвиток системи надання послуг органами виконавчої влади у контексті реформи державного управління в Україні. *Національні інтереси України*. 2024. № 2(2). URL: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2024-2\(2\)-431-441](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2024-2(2)-431-441) (дата звернення: 07.10.2024).

МУРЗІН Юрій Сергійович

*здобувач третього (наукового) рівня вищої освіти
Міжрегіональної Академії управління персоналом*

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ

Енергетичний сектор України є важливою складовою національної економіки, формуючи приблизно 8 % ВВП та займаючи 28 місце в світі за рівнем споживання електроенергії. Цей сектор включає в себе різні підгалузі, які беруть участь у виробництві, передачі та енергії, а також активно розвиває відновлювальні джерела енергії (ВДЕ) [1].

Основні компоненти енергетичного сектора:

Генерація електроенергії: Базова генерація в Україні здійснюється за рахунок атомної енергетики, теплових електростанцій (ТЕС), гідроелектростанцій (ГЕС) та ВДЕ. Атомні станції забезпечують понад 55 % загального виробництва електроенергії

Відновлювальна енергетика: Сектор ВДЕ активно розвивається, зокрема завдяки сонячним та вітровим електростанціям. Станом на кінець 2021 року встановлена потужність ВДЕ досягла **9 655,9 МВт**

Структура управління: Основним органом управління є Національна енергетична компанія “Укренерго”, яка контролює транспортування електроенергії та забезпечує постачання як на внутрішньому, так і на експорті [2].

Війна в Україні з 2022 року суттєво впровадила на енергетичний сектор, призвівши до пошкодження інфраструктури та збоїв у постачанні. Проте, уряд України розробив нову енергетичну стратегію **до 2050 року**, яка передбачає модернізацію інфраструктури та збільшення частки ВДЕ до **70 %** у загальному обсязі виробництва електроенергії

Серед найбільших постачальників електроенергії в Україні можна виділити:

- **ДТЕК та Центренерго** — теплові електростанції.

ДТЕК є одним із найбільших енергетичних холдингів в Україні, що спеціалізується на виробництві електричної та теплової енергії. Компанія управляє кількома тепловими електростанціями, які працюють на вугіллі та газі. Теплові електростанції забезпечують стабільну генерацію енергії, особливо в умовах пікових навантажень, і грають важливу роль у забезпеченні енергетичної безпеки країни.

- **Укргідроенерго** — гідравлічні станції.

Укргідроенерго є найбільшою гідроенергуючою компанією в Україні, яка керує десятима гідроелектростанціями на річках Дніпро та Дністер. Загальна потужність цих станцій становить 6 208,3 МВт. ГЕС і ГАЕС (гідроакумуючі електростанції) виконують ключову балансову роль вування системи, регулюючи частоту і потужність мережі, а також забезпечуючи покриття пікових енергетичних навантажень

- **Енергоатом** — атомні станції.

Енергоатом є оператором усіх атомних електростанцій в Україні, що забезпечує близько 50 % загального виробництва електроенергії в країні. Атомні станції є основним джерелом безвуглецевої енергії, що зменшує кількість викидів парникових газів.

Відповідно до Енергетичної стратегії України до 2050 року основні елементи включають:

- Відновлення енергетичного сектора за сучасними технологіями.
- Збільшення частки відновлювальних джерел до 70 % у загальному обсязі виробництва електроенергії.
- Розвиток інфраструктури для накопичення енергії та локалізованої генерації

Основні напрямки інвестицій:

- Будівництво вітрових та сонячних електростанцій.
- Розвиток систем зберігання енергії.
- Створення інтерконекторів з європейською мережею

Енергетичний сектор України має значний потенціал для розвитку, особливо в контексті переходу на відновлювальні джерела енергії. Слабкі на викиди, пов'язані з військовою, стратегічні плани уряду спрямовані на зміцнення енергетичної безпеки та стійкості системи.

Література

1. Міністерство енергетики України URL: <https://mev.gov.ua/>
2. Розпорядження КМУ “Про затвердження Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2030 року та плану заходів з його виконання” від 13 серпня 2024 р. № 761-р URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/761-2024-%D1%80#Text>